

Кирилъ Добревъ.

Дѣтето

— Пусни ме о, дѣдо, азъ искамъ на боя
Да ида при татка съ пушка и ножъ!
Пусни ме, повѣрвай въ силата моя —
На нашѣ войскари ще бжда азъ вождь!

И гордо, катъ царьтъ възсѣдналъ конь черенъ
Борцитъ ще вода къмъ хищния врагъ!
Безстрашенъ ще бжда катъ всѣки синъ вѣренъ
На милия роденъ кжтъ, бѣденъ но драгъ

И громко ще викамъ: въ борбата завѣтна
Прѣзъ кърви да минемъ, герои напрѣдъ!
Надъ нази въ небето звѣздата просвѣтна,
Звѣздата на нашия роденъ завѣтъ.

И хиляди трупи прѣгазя ще ази,
Незнаящъ умора, болѣжка и плакъ:
Злобата въ гърди ми изпитатъ ще врази —
Азъ искамъ о, дѣдо да бжда юнакъ.

Войскитъ да вода на смѣли напади,
Побѣди да собирамъ навредъ по свѣта!
Да бжда всевластенъ, да давамъ награди
На всички които намразятъ смъртъта.

Тогава да видимъ какъ скланятъ главата
Безчетнитъ врази прѣдъ българска мощъ!
Пусни ме о, дѣдо да ида въ борбата
На нашѣ войскари да стана азъ вождь!